

Světovým podnikatelem roku je beduín, který se dostal do povinné literatury

Francouz Mohed Altrad. Filozof, spisovatel, tichý a rozvážený muž, který moc nespí a neví, kdy se narodil. Ale také chlapík, který řídí firmu, která měla na počátku letoška tržby 850 milionů dolarů a brzy se přiblíží ke dvěma miliardám. Dokončuje se totiž akvizice, která její velikost prakticky zdvojnásobí.

„Vyznávám ve všem včetně řízení firmy svobodu. Ta je kromě všech pozitivních věcí podstatně efektivnější a levnější, než lidi stále kontrolovat,“ uvedl v rozhovoru pro Forbes.cz sedmašedesátiletý muž, který vyrostl jako levoboček v beduínském kmeni v Sýrii, do školy musel chodit potají a v sobotu večer se stal v Monte Carlu EY Světovým podnikatelem roku 2015.

„Jsem důkazem, že každý může vzít osud do svých rukou. A jsem přesvědčen o tom, že cílem života není vydělávání peněz, ale rozvoj lidskosti,“ zaznělo po slavnostním vyhlášení vítěze, který byl v Monaku vybrán už popatnácté. Mohed Altrad, který je šéfem a zakladatelem stejnojmenné firmy, jež vyrábí lešení, míchačky nebo kolečka a působí ve více než stovce zemí, svou děkovací řečí luxusní sál Salle de Etoile s téměř tisícovkou hostů rychle umlčel. Jeho příběh si můžete přečíst i ve speciálním vydání Forbesu o nejbohatších lidech světa, který je stále v prodeji.

Čtete také: Vynálezce bezpečnějšího létání: rozjel jsem v životě čtyři projekty a čtyři manželství

Místo mluvení o byznysu a motivaci k dalším cílům totiž zavzpomínal na svou matku, kterou znásilnil náčelník beduínského kmene a která zemřela, když mu byli čtyři roky a dál se musel protloukat sám. Jeho babička příliš vzdělání nakloněna nebyla, a tak do školy jako malý utíkal. Špehoval za okny, až ho jednou jiné děti chytily a zahrabaly celého do písku.

„Myslel jsem, že tam umřu, ale nakonec jsem se vyhrabal. A tehdy jsem se rozhodl, že odejdu a něco dokážu,“ zavzpomínal na svou motivaci muž, který se dnes setkává s francouzským prezidentem i ministry, kteří chtějí znát jeho názory na situaci v podnikání i na válku rozvrácenou Sýrii.

Mohed Altrad odtamtud odešel v roce 1969, kdy získal stipendium na francouzské vysoké škole a nakonec vystudoval technologickou univerzitu ve

městě Montpellier. Ted' je jeho nejbohatším občanem, vlastní místní ragbyový tým a Forbes ho letos zařadil na seznam nejbohatší lidí světa. S majetkem ve výši 1 miliardy dolarů je aktuálně na 1741. místě.

Jak ke svému byznysu přišel? „Nechávám věci spíše plynout, nemám rád stálé plánování zisků a růstu,“ tvrdí Altrad, jehož skupina loni utržila 861 milionů euro a EBITDA byla 135 milionů euro. V přepočtu tedy zhruba 3,7 miliardy korun.

Čtěte také: Bill Ford o Applu, Googlu a budoucnosti aut: praděda by se divil, jak se to dnes „rychlé a zběsilé“

Firma má dvacet procent lešenářského trhu ve Francii, druhým nejdůležitějším trhem je pro ni Británie a potom Německo. Ted' dokončuje převzetí nizozemské skupiny Dutch Hertel. Pokud na jednotlivých trzích vše povolí místní antimonopolní úřady, bude mít 17 tisíc zaměstnanců.

Když za ním tedy v roce 1985 přišel známý s nabídkou, aby koupil krachujícího výrobce lešení, nechal vše plynout a šel do toho. Tehdy už měl za sebou 15 let práce pro velké firmy v oboru IT a navíc do investice šel s britským partnerem. Povedlo se a od té doby skupina Altrad roste. Poslední dobou tempem minimálně jedna akvizice

konkurence za rok. „Od počátku jsme měli pozitivní cash flow a nikdy neprodělávali. A to letos slavíme třicáté výročí v podnikání,“ dodává. Za skupinu Dutch Hertel dal podle svých slov 240 milionů euro a většinu z toho tvořily vlastní peníze.

„Je to skvělá story a snad poprvé v historii soutěže byla porota po skončení prezentace pana Altrada oněmělá,“ uvedla její šéfka Rebecca MacDonald, jinak výkonná ředitelka skupiny Just Energy a dřívější účastnice soutěže o nejlepšího podnikatele roku. Ta porotu pro EY řídí už několik let.

Mohed Altrad je totiž nejen dobrý byznysmen, ale také spisovatel. Jak říká, někteří lidé po nocích pijí, někteří se milují a on rád píše. Jeho novela „Badawi“, v překladu Beduín, vyšla poprvé ve Francii v roce 1994 (revize se dočkala v roce 2002) a teď je na některých francouzských školách doporučována jako „povinná četba“.

Je hodně autobiografická a spíše než o byznysu a úspěchu v něm, pojednává o tom, jaké to je být chycen mezi dvěma světy, tedy mezi Francií a beduínským kmenem. Altrad vydal ještě další dvě knihy a teď píše čtvrtou, která by měla být hodně filozofická o hledání vlastní identity.

„Každá kniha mi trvá minimálně tři čtyři roky, asi bych se tím neuživil,“ uvedl pro Forbes.cz muž, který mluví velmi tiše, každou odpověď důkladně rozmyslí a nevystupuje navenek jako vládce miliardové skupiny. Podle svých slov nechává schválně extrémně plochou (a tedy rychlou) strukturu řízení, nemá asistentku, každému rozdává svůj mobilní telefon a jednotlivé pobočky v různých zemích mají na francouzské centrále maximální nezávislost.

Zdá se, že to funguje. Jelikož neví, kdy se přesně narodil, jeho děti mu vybrali ke slavení 9. března. Nově si může při